

Dit nummer van 'Arbeidsomstandigheden' staat groten-deels in het teken van de bedrijfsgezondheidszorg. Daar zullen de bedrijfsartsen, die collectief op dit blad zijn geabonneerd, geen enkel bezwaar tegen hebben. Integendeel zelfs, hoe meer aandacht hieraan besteed wordt hoe beter. De groep lezers die niet tot deze beroepsgroep behoren, en dat is een veelvoud van het aantal bedrijfsartsen, verdienen echter enige uitleg over het waarom van deze grote aandacht voor zo'n specifiek onderwerp.

De bedrijfsgeneeskundige dagen die de NVAB dit jaar organiseerden hadden twee hoofdthema's gekregen: 'De toekomst van de Bedrijfsgezondheidszorg' en 'Alcohol en werk'. Over beide onderwerpen deden een keur van sprekers hun licht schijnen. Aangezien het merendeel van deze sprekers geen bedrijfsartsen zijn, stond hun inbreng borg voor een zeer brede invalshoek. Het leek ons daarom goed juist die lezers die niet beroepsmatig als bedrijfsarts actief zijn, maar wel zeer nauw bij de bedrijfsgezondheidszorg betrokken zijn, in de gelegenheid te stellen kennis te nemen van de visie die werd gegeven op beide thema's. In dit nummer komt het thema van de eerste dag aan de orde. In een volgend nummer het thema 'Alcohol en Werk'. Een andere reden is dat dit blad de formule heeft meegekregen aan arbodeskundigen een zo breed mogelijk platform te bieden, elkaars zienswijzes te leren kennen en eventuele discussies aan te gaan. En stof voor discussies bevatten de bijdragen aan deze Bedrijfsgeneeskundige dagen zeker. Als voorproefje daarvan alvast een uitspraak van Dr. J. H. B. M. Willems, over de toekomst van de bedrijfsgezondheidszorg:

(...) 'Nieuwe disciplines verschijnen op het toneel en vormen een regelrechte bedreiging voor de gevestigde orde, althans in de ogen van sommigen. De arbeidshygiënist doet natruk-

kkelijk zijn intrede, de veiligheidskundige vreest voor zijn territorium en gaat bijleren, de bedrijfsverpleegkundige zit met 'verpleeg' in zijn/haar maag, en intussen wordt de roep om superdeskundigen als toxicologen, ergonomen en gedragswetenschappers in de bedrijfsgezondheidszorg luider en luider. De bedrijfsarts heeft ogenschijnlijk van dit alles geen last en keurt ijverig verder. Zijn taken staan in de wet.' (...) Voldoende stof voor pittige discussies dus.

Met ingang van dit nummer moet de redactie het stellen zonder de inbreng van R. A. (Roel) Zeegers. Hij heeft per 1 juli gebruik gemaakt van de VUT-regeling. Anderhalf jaar heeft hij als redacteur meegewerkt aan 'Arbeidsomstandigheden'; maar hij was eigenlijk 'De Veiligheid'. Aan dat blad, waarvan 'Arbeidsomstandigheden' de opvolger is, heeft hij ruim vijftientig jaar zijn beste krachten gegeven. Voor deze inspanning werd hij vorig jaar ook onderscheiden. Zeegers is en was de vleesgeworden Veiligheid. Te vuur en te zwaard bestreed hij het kwaad van onveilige werksituaties. Richtte zijn vinnig pennetje op de onverschilligheid van werkgevers, de vaak alleen op materiële successen uitzijnde vakbonden en de verregaande zorgeloosheid van werknemers over hun eigen veiligheid (en gezondheid). Zijn werkkraacht is geïnspireerd door idealisme, ook in de toekomst zal hij daar nog blijk van geven als medewerker aan dit blad. Bescheiden als hij is, bracht hij zijn inspanning en gedrevenheid voor veiliger werkomstandigheden als volgt onder woorden: 'Als het mij gelukt is om in al die jaren van voorlichten en waarschuwen, bij te dragen aan de redding van het leven van slechts één werknemer, is het niet voor niets geweest.'

Wij, de redactie en de lezers, zijn gelukkig nog niet van hem af!

Godfried Korstjens